

Comarquinal, 1 de gener de 1930

Distingit desconegut,

El meu nom és Teresa, soc del poble de Comarquinal i escric aquesta carta per esplaiar-me i expressar els meus pensaments i sentiments sense por que algú se n'assabenti, ja que aquest escrit serà amagat sota terra i ningú ho sabrà. No sé si algú arribarà a trobar aquesta carta, però espero que sigui llegida amb atenció perquè expressaré secrets i confidències amagades en el meu interior.

Els habitants de Comarquinal com jo semblen detestar tot allò que ve de Barcelona perquè pensem que és una ciutat moderna on s'han perdut els bons i vells costums. Aquí, en canvi, som més tradicionals, tancats a les novetats, encara que molt xafarders i aparentment religiosos.

La meva aparença de dona beata fa anul·lar la meva personalitat i els meus veritables desitjos de deixar-me portar pels impulsos del meu cor. Els impulsos de la carn, aquells que són inevitables de sentir. Estic cansada d'aparentar que m'agrada ser una bona fadrina de Comarquinal, quan no és així. Soc una dona de quaranta anys que encara és verge i no he tingut cap experiència amorosa. Vull viure la vida sense la preocupació que tothom em jutgi, aquella vida lliure que en una altra ciutat, com a Barcelona, podria gaudir. En definitiva, ser lliure com la Laura. Ella, tot i que està casada amb el meu germà, és lliure de canviar d'home, de prendre decisions sense la preocupació d'haver de suportar les opinions dels altres.

Estic frustrada i amargada per la meva renúncia forçada a l'activitat de l'amor físic. També tinc idees ambigües del sexe, entre la frustració i la repulsió. No soc i mai seré una dona madura perquè estic aturada en un record de joventut i fixada en un adolescent, amb només records i no experiències. La meva vida sexual és totalment passiva, amb el plaer d'observar com la Laura comença a llevar-se el vestit i poder veure robes íntimes brodades que mai hauria imaginat.

Espero que algun dia pugui trencar amb aquesta barrera plena de pors, acabar amb els meus conflictes interns de repressió, insatisfacció i feblesa, deixar de ser infeliç per la gelosia i la por al pecat, i atrevir-me a fugir lluny d'aquesta ciutat, per poder gaudir d'una vida amb un home que em vegi tan maca i que em faci sentir tan bé com en Pere fa sentir la Laura.

Confio que aquesta carta sigui trobada i entesa en un futur.

Cordialment,

Teresa